

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

4. Triplex tentationem patienter ferentium gradus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

Thom. de
Kemp. l. 1. c. 3.
de Imit.
Christi.

Dominum suum laudauerunt. Itaque, ut ille ait, sunt tentationes homini saepe valde utiles, licet molesta sint, & graues; quia in illis homo humiliatur, purgatur, & eruditur. Omnes Sancti per multas tribulationes & tentationes transierunt, & profecerunt. Et qui tentationes sustinere nequiuerunt, reprobi facti sunt, & defecerunt.

IV.

S Greg. 7.
Moral. c. 7.

Sed triplex est, DEVM, in tentatione & tribulatione, laudandi modus, seu gradus. Sunt, qui etsi non ament aduersis jactari, immò etsi horreant, & declinent; tamen potius ferre, ea patienter velint, quàm delinquere. Sunt, qui quidem haud appetant pati, tamen & patienter & libenter mala tolerant, in quæ inciderunt. Sunt denique adeò diuino amore incensi non pauci Sancti, ut DEI causâ mala omnia sustinere, etiam morientes desideratissimè concupiscant. Si enim, ut D. Gregorius docet, mens in DEVM forti tentatione dirigitur, quidquid sibi in hac vita amarum sit, dulce æstimat; omne, quod affligat, requiem putat. Artium omnium diuinissima est, in aduersis gaudere.

S. Augustin.
lib 10 Conf
cap. 28.

Quis velit molestias & difficultates pati? ait S. Augustinus: tolerari jubes eas, non amari. Nemo, quod tolerat, amat, etsi tolerare amat. Quamuis enim gaudeat, se tolerare, manult tamen non esse, quod toleret.

Vide Iacob.
Aluarez. Tõ.
2. de exter-
min. mali.
lib. 1. p. 3. c. 2.
S. Thom. 2.
q. 1. a. 3.

Monet D. Thomas, non esse simpliciter appetendum, tentari, sed hoc simul & vincere; quia victoria, propter fragilitatem nostram nimis ambigua est; præsertim si tentatio non sit tribulatio mera, sed etiam à carne, mundo, diabolo suggeratur; quæ tentationes sunt longè periculosiores. Vnde nemo sapienter petit desideratue, ut à carne, vel mundo, vel diabolo tentetur; quamuis in genere etiam (quod scilicet non sit supra vires à Deo suppeditatas) multi desiderent aliquid pro Deo suo pati. Id ergo quicumq; desiderant, utiq; nec Conditorem Gubernatoremque suam, neque iudicia eius iniquitatis accusant. Sciunt nimirum, castigationem esse diligentis; & cruces mille occasionem esse coronam imponere cupientis. Non odit, sed diligit, qui vsque ad extremum halitum alterum perficit. Quid enim? An Christum Filium suum DEVS odit? aut Christus Patri suo

calu-

calumniam impegit crudelitatis? Nequaquam, sed proposito sibi gaudio sustinuit crucem. Quin & in summa Transfigurationis gloria loqui cœpit de summa tribulatione excessus, seu mortis suæ. Item passionem suam, Calicem & baptismum appellauit, coarctarique se dixit, ut illum biberet; & in cruce ipsa pendens adhuc se sitire, calicem scilicet Passionis, palam testatus est. Dixit præterea, se desiderio desiderasse manducare Pascha cum discipulis, illud nempe, post quod ad mortem iturus erat. Qui etiam specietriūphantis in Ierusalem intravit cum immolandus esset. Itaque aliter de tribulatione & tentatione, diuina Sapiencia, Dei Filius, quam filij huius sæculi, iudicauit. Quem proinde imitantur, qui cum eo permanent in tentationibus suis; aut qui cum Paulo, seruiunt Domino cum tentationibus: sciunt enim etiam Christum ipsum tentatum fuisse per omnia. Igitur si nihil aliud efficerent tentationes, tamen vel hinc merito permitterentur, quia Dei Filio nos assimilant, dum cum illo, velut cum Duce milites vnâ pugnamus.

Luc. 9. 34.

Luc. 12. 50.

Ioan. 19. 28.

Luc. 22. 15.

Luc. 22. 28.

Act. 10. 19.

Quamuis & aliæ causæ suppetant. Faciunt tentationes ad gloriam Dei manifestandam, ut in cæco nato accidit: puniunt & emendant, ut sororem Moysis lepra; conseruant in iustitia, timore Dei atque humilitate, ut Paulum stimulus carnis: augent virtutem, & coronam, ut in Iob, Tobia, & omnibus Martyribus. Et quamuis in Herode, Antiocho, Pharaone alijsque plagæ illorum inchoatio quædam æternæ pœnæ, atque vel hinc admonitio quædam fuerint; norunt tamen filij Dei, multas esse tribulationes iustorum, quia sciunt plagis uti. Hinc eas æstimant, non cavillantur, more eorum, qui tentationes non susceperunt cum timore Domini, & impatientiam suam, & improperium murmurationis suæ contra Dominum protulerunt, exterminatique dicuntur ab exterminatore, & à serpentibus periisse. Si non marmurassent, si quod meruerūt, æquanimiter tulissent, in ipsa tribulatione & auxilium, & solatium sensissent. Sinit enim multos Deus, vel ob suam, vel ob suorum parentum culpam vexari, quam vexationem si sustineant, vel etiam grauissimas tentationes incredibili mentis gaudio compensat. In Vitario profusus religiosum fuerat vnus de illorum numero, quos

V.

Ioan. 9. 3.
Num. 12. 10.
2. Cor. 12. 7.

Psal. 33. 20.
Iudith. 8. 24.

Cæsarius, l. 4.
cap. 31.